

II. forslag til lov om ændringer i medhjælperloven. (Tillæg til ferielønnen).

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Lovforslaget formuleres således:

„Forslag til lov om ændringer i medhjælperloven. (Tillæg til ferielønnen).

§ 1.

I lov nr. 156 af 31. maj 1961, medhjælperloven, foretages følgende ændringer:

1. § 11 affattes således:

„§ 11. En medhjælper, der har indgået aftale om arbejdsforhold for et halvt år, eller som har tjent i et halvt år, har krav på ferie i 9 søgnedage, og en medhjælper, der har indgået aftale om arbejdsforhold for et helt år, eller som har tjent i et helt år, har krav på ferie i 18 søgnedage. Ferien skal gives inden udløbet af arbejdsforholdet. Er tidspunktet for ferien ikke aftalt, afgør arbejdsgiveren i tilfælde af uenighed, hvornår ferien skal gives. Medhjælperen kan dog forlange, at mindst halvdelen af den ham tilkommende ferie gives i sammenhæng og i tilslutning til en søndag og, hvor det efter arbejdsforholdets løbetid er muligt, i tidsrummet fra 2. maj til 30. september, og at resten af ferien efter hans ønske gives enten samlet eller delt.

Stk. 2. Fratræder en medhjælper et arbejdsforhold af en sådan varighed, at det har omfattet en periode, der ikke har givet ham ret til ferie i henhold til stk. 1, tilkommer der ham ret til ferie i 1½ dag for hver måned, denne periode har været. Ferien skal gives inden udløbet af arbejdsforholdet.

Stk. 3. Medhjælperen har krav på i ferien at oppebære løn og kostpenge, jfr. § 7. Medhjælperen har yderligere krav på et tillæg til ferielønnen på 1 pct. af lønnen for den periode, på grundlag af hvilken der erhverves ret til ferie i henhold til stk. 1 og stk. 2. Ved beregningen af tillægget bortses der fra værdien af kost og logi samt sådanne lønningsandele, der ydes på grundlag af

Da dette ikke har været muligt, medens lovens bestemmelse på den anden side skal være gældende for hele ferieåret 1. april 1964-31. marts 1965, er det fundet rigtigt at ændre bestemmelsen som anført.

Ad § 1.

Det er fundet hensigtsmæssigt at lade § 11, stk. 1 og 2, alene omhandle medhjælperes ret til ferie, medens de ydelser, medhjælperne har krav på under ferie, omtales i et nyt stk. 3.

Første punktum i stk. 3 svarer til den gældende lovs § 11, stk. 1, 2. punktum, og stk. 2, 2. punktum. 2. og 3. punktum omfatter tillægget til ferielønnen. Tillægget foreslås af praktiske — beregningsmæssige — grunde fastsat til 1 pct. imod efter det oprindelige forslag ¾ pct., men til gengæld alene af lønnen eksklusivt værdien af kost og logi samt sådanne lønningsandele, der ikke kan beregnes nøjagtigt ved aftalens indgåelse, idet de er afhængige af variable forhold såsom virksomhedens overskud, overarbejde m. v.

I 4. punktum fastsættes det, at tillægget udbetales, når medhjælperen holder ferie, og i 5. punktum, at tillægget udbetales forholdsmæssigt, såfremt ferien deles.

Bestemmelsen i det nye stk. 4 om, at tillægget kan indregnes i lønnen og udbetales sammen med denne, forudsætter en udtrykkelig aftale derom ved arbejdsaftalens indgåelse. Efter de almindelige bevisbyrderegler vil bevisbyrden for, at en sådan aftale er indgået, påhvile arbejdsgiveren.